

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Poissa pahanteosta

Hallitusneuvottelut ovat kestäneet jo ties kuinka kauan ilman näkyvää tulosta tai edes tietoa siitä, mistä oikein puhutaan. Ennen vaaleja päiviteltiin sitä, että osa äänestäjistä ei tiedä, mitä puolueita kuuluu hallitukseen, mutta nyt kukaan ei ole moksiskaan, vaikka edes puolueet itse eivät tiedä, kuuluvatko ne hallituksen vai oppositioon.

Pikkuhiljaa alamme tottua tähän. Maassa ei ole toimivaa hallitusta ollenkaan, kunhan vain neuvotellaan ja neuvotellaan. Se on oikeastaan ihan mukavaa. Kun hallitusta ei ole mahdollisena, aikaa jää moneen muuhun puuhaan. Voidaan esimerkiksi kokoontua torille juhlimaan jääkiekkjoukkuetta, jossa on taatusti enemmän pohjoissuomalaisia maailmanmestareita kuin hallitukseen tulee pohjoissuomalaisia ministereitä.

Nykytilanne näyttää otolliselta myös rötösherrojen jahtaamiseen. Ei Vanhasen hallituksen aikana saatu kiinni Ratko Mladicia eikä hengiltä Osama bin Ladenia, mutta molemmat temput onnistuivat melkein heti, kun Suomen vaalit oli pidetty ja täällä keskityttiin neuvottelemaan.

Hallituksesta neuvotteleminen on hyvä ja kannatettava harraste, sillä se pitää ison liudan poliitikkoja poissa muusta pahanteosta, kuten verojen korotuksista ja palvelujen leikkauksista. Erityisesti nuorisolle hallitusneuvottelut tarjoavat erinomaista terapiaa. Katsokaapa vaikka vasemmistoliiton nuorta puheenjohtajaa Paavo Arhinmäkeä: kun hänellä on sopivasti askareita hallituspalapelissä, eipä ole poikaa näkynyt entiseen tapaan kaduilla mielenosoituksia lietsomassa. Jyrki Kataisella puolestaan ei ole jäänyt juuri lainkaan aikaa kansalaisten kiusaamiseen valtiovarainministerinä. Jutta Urpilaisakaan ei ole nähty kertaakaan verkkosukkahousuissa eikä muutenkaan säädyttömänä Säätötalolla.

Monet pitävät verovarojen tuhlauksena sitä, että hallitusta muodostamaan tarvitaan peräti parinsadan ihmisen joukko, vieläpä ylitöihin. Kieltämättä määrä on korkeahko ja varmaan rahaakin kuluu, mutta kannattaa muistaa, että nämä ihmiset alentavat suoraan tai epäsuorasti maamme työttömien määrää, joka silti kohoaa satoihin tuhansiin. Ei sinne jonon jatkoksi enää tarvita hallitusneuvottelijoita. Hienoa on sekin, että nyt pyritään kuuden puolueen hallitukseen, kuusikkoon. Määrä takaa sen, että neuvotteluja piisaa pitkään, vaikka yksi jos toinen kuusikkoon kurkottavista kapsahtaa kataiseen matkan varrella.

Jo melko pian tulevaisuudessa on odotettavissa se, ettei kukaan enää muista koko hallitusneuvotteluja, varsinkin jos tiedotuslinja jatkuu mykkäkouluna kuten tähän asti. Koko ajan nimittäin tilalle tulee uusia mielenkiinnon kohteita, kuten kesän säätiedotukset, grillimakkaroiden vertailutestit ja varmaan myös jokin Ruokolahden leijonan perillinen, tämän kesän omituinen otus. Ennen kaikkea huomion varastavat kohta ensi talven presidentinvaalit. Niissä piisaa jännitystä vähintään yhtä paljon kuin menneissä eduskuntavaaleissa: Ketkä keräävät eniten ääniä? Pääsevätkö vaalivoittajat jatkoneuvotteluihin? Kuinka monta presidenttiä neuvotteluissa lopulta valitaan? Keitä he ovat ja paljastetaanko nimet?

